GÖKLER FATİHİ - 2

UZAY SAVAŞÇILARI

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Genç Hayat

GÖKLER FATİHİ - 2

UZAY SAVAŞÇILARI

Uzay Savaşçıları
Tuncel Altınköprü

Genel Yayın Yönetmeni: Hayati Bayrak
Yayın Yönetmeni: Enes Celep
Editör: Erol Şahnacı
İç Tasarım: Hayat Yayınları
Görsel Üretim ve Kapak: Ahmet Melih Karavuz

Genç Hayat Yayınları: 287
1. Baskı: İstanbul / Kasım 2026

ISBN: 978-625-447-267-1

Yayıncı Sertifika No: 75092

© 2026 Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizm. ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Baskı: Alioğlu Matbaacılık
Sertifika No: 45121

HAYAT YAYIN GRUBU
Hayat Genç Hayat Hayat Çocuk

Altunizade Mahallesi Okul Sokak No: 1
Altunizade Sitesi F Blok Daire: 15 Üsküdar / İstanbul
Tel: (216) 771 91 00 | Gsm: (530) 259 80 96
www.hayatyayinlari.com
e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
instagram/hayatcocukyayin

GÖKLER FATİHİ - 2

UZAY SAVAŞÇILARI

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

GENÇ HAYAT

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altınköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış sekseni aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazineleri
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıktaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinenin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Planı
- Kara Belâ

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı
- Korku Adası
- Korku Evi

Savunmanın Yıldızları
Gökler Fatihi

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan

Hayat Okul

- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

ROMAN KAHRAMANLARI

GÖKTÜRKÜN
uzay gemimiz

Albay GÖKHAN FATİH
Kaptan

Yüzbaşı GÖKÇEN
Bilgisayar

Yüzbaşı GÖKSEL
Radar

Yüzbaşı GÖKALP
Makine

Yüzbaşı GÖKSU
Makine

Yüzbaşı GÖKER
Savaş Pilotu

Yüzbaşı GÖKSUN
Makine

ECE
11 yaşında kız

Yüzbaşı GÖKNUR
Savaş Pilotu

OĞUZ
11 yaşında erkek

SOYKAN
Uzaylı Kahramanımız

YIL 2050

Yıllar su gibi akıp geçiyor. Şu anda 2050 yılındayız. Bu akıp geçen zaman içindeTürk Devletleri Birliği kuruluyor. Dünyada siyasi, askeri ve ekonomik dengeler değişiyor. Türk Devletleri Birliği, Çin, Hindistan gibi ülkeler; siyasi, askeri ve ekonomik güç olarak sivriliyor. Buna karşın kimi eski süper güçler; dünya üzerindeki eski etkinliklerini yitiriyor. Ortaya çıkan bu yeni durum, güç yitiren ülkeleri yeniden eski güçlerini kazanma arayışına itiyor. Dünya yeni bir küresel savaşın eşiğine geliyor.

Kahramanlarımız, bu savaştan başarıyla çıkmalarının ardından, ilk Türk uzay gemisiyle yıldızlara açılıyorlar. Yurtta barış, dünyada barış ilkesini, Dünya'da barış, evrende barış olarak yıldızlara taşıyorlar.

Türk Devletleri Birliği
(10.122.048 km²)

UZAY SAVAŞÇILARI

Gözünüz dev ekranda, tüm şiddetiyle sürmekte olan savaşta... Targa donanması, kalabalık korsan gemileriyle desteklenmiş Zorkan kuvvetleri karşısında dağılmış durumda... Bozgun hâlinde gezegenlerine, Targa'ya doğru kaçıyorlar. Fakat ne Zorkanlar ne de korsanlar, Targa gemilerinin peşini bırakmaya niyetli görünmüyorlar. Bir yandan peşlerinden gidiyor bir yandan da açtıkları ateşle kaçan gemileri tek tek avlıyorlar. Targalıların, bu gidişle tek bir gemisi bile kalmayacak Targa'ya varana kadar.

Yüzbaşı Gökçen'e dönüp "Ateş erimine ne kadar kaldı yüzbaşım?" diye soruyorsunuz. "Targa donanması zor durumda... Gezegenden gelen ateş desteği de giderek azalıyor görebildiğim kadarıyla. Yardımlarına yetişebilecek miyiz?"

"Böyle ışık üstü hızla yol almayı sürdürsek bile..." diyerek sorunuzu yanıtlıyor yüzbaşı da. "En az yirmi dakika var ateş erimine ulaşmaya. Onlar bu süre içinde gezegene inmiş olurlar. Yardım etmek için biraz geç kaldık galiba. İş işten geçmiş görünüyor Kaptan."

Yanınızdan kaygılı gözlerle savaşı izleyen Soykan'a dönüp, "Bu durumda ne yapmamız daha doğru olur?" diye soruyorsunuz. "Planına uyup ilk yumurtaları Targa'daki dostuna bırakmak mı? Yolumuza devam edip onları bırakacak daha güvenli bir gezegen aramak mı?"

Soykan, gözünü ekrandan ayırmadan, "Gideceğimiz gezegenlerde de neyle karşılaşacağımızı bilemiyoruz ki." diyor. "Şu duruma bakılırsa, Yıldızlar Arası Savaş başlamış görünüyor. Gideceğimiz diğer yerler, belki de şu anda, Targa'dan daha kötü durumda bulunuyor.

Zorkanlar, şimdi korsanlarla birlikte büyük şehirlere iner ve yağmaya-talana dalarlar. Targa'dan alabileceklerini alır almaz da buradan ayrılıp başka gezegenlere dağılırlar. Vera, sonuçta Büyük Çöl'ün ortasındaki çiftliğinde tek başına yaşayan biri... Bunlar şimdi büyük olasılıkla, "Çölün ortasında yaşayan birinin almaya değer nesi olabilir ki?" diye düşünürler. Bu yüzden de oraya uğramayı zaman kaybı olarak görürler.

Zorkanlar, daha önce de Targa'yı ele geçirmeye kalktılar. Ancak başarılı olamadılar. Sadece yağmalamakla kaldılar. Bunda, Targa'daki dostumuz Vera'nın büyük payı var... O, müthiş bir silahşör, korkusuz bir barış savaşçısıdır. Bize yardım etmekten kaçınmayacaktır."

Panoramik ekranda görebildiğiniz kadarıyla Büyük Çöl, üzerinde küçük de olsa, yeşil bir örtünün ya da su birikintisinin bulunmadığı çok geniş bir alan... Her yer kum... Sadece kum... Soykan haklı! Amacı talan ve yağma olan birileri, böyle bir yere neden uğrasın ki? Yön çubuğunu altınızdaki gezegene doğru çevirirken, "O zaman doğruca Büyük Çöl'e iniyoruz." diyorsunuz. Vera'nın çiftliği, çölün ortasında demiştin değil mi?"

Çölün üzerinde giderek küçülen daireler çizerek alçalıyorsunuz. Yere ancak birkaç yüz metre kaldıktan sonra, çölle tamamen bütünleşen ana çiftlik binasını fark edebiliyorsunuz. Çevresinde kendisine benzer küçük birkaç yapının daha bulunduğu; çöl kumlarıyla aynı renkte, kum tepelerini andıran tek katlı, yayvan bir yapılar grubu...

Çiftlik binasının arkasındaki düzlüğe ağır ağır alçalıp usulca iniyorsunuz. Gösterdiğiniz bu özene karşın yine de çöl kumlarının havalanmasını, çevrenizi göz gözü görmez hâle getirmesini engelleyemiyorsunuz. Kapıyı açıp rampayı aşağı indirdiğinizde bile, ortalık hâlâ toz-duman içinde... O tozun-dumanın arasında, çiftlikten birinin koşarak size doğru geldiğini hayal-meyal fark ediyorsunuz.

Bunun üzerine, daha fazla beklemiyor, peşinizde arkadaşlarız olduğu hâlde, rampadan inmeye koyuluyorsunuz. Ancak ayağınızın yere değmesiyle, önünüzdeki kumların fiske fiske kabarması bir oluyor. Çok geçmeden, tozun-dumanın içinden yüzü ve başı, siyah bir örtüyle sarılı, baştan aşağı zırhlı-pusatlı bir kadın çıkıp geliyor. Boyu, kendi boyuna ulaşan silahını üzerinize doğrultup, "Durun!" diye haykırıyor. "Bir adım daha atarsanız, hiç acımam, vururum. Şimdi hemen geminize girin ve nereden geldiyseniz, oraya gidin."

Ağzınızı açıp da kadına yanıt vermenize fırsat kalmıyor. Çocuk Soykan, "Vera... Vera! Ben Soykan..." diye haykırarak ardınızdaki kalabalığın arasından sıyrılıyor. Koşarak gidip silahlı kadına sarılıyor.

Adının Vera olduğunu öğrendiğiniz kadın da elindeki silahı ayağının dibindeki kumların üzerine bırakıyor. Yere diz koyup Soykan'a sarılırken, "Bir çocuk Soykan ha..." diye mırıldanıyor. Demek ki hepsini yok edememişler. Yaşayan bir tane hâlâ varmış."

Ardından çöktüğü yerden doğrulup, "Peki, sizler kimsiniz?" diye soruyor. "Hangi gezegendensiniz? Bugüne kadar gördüğüm hiçbir gezegen halkına benzemiyorsunuz. Her neyse... Bir Soykan'la birlikte geldiğinize göre, bunun fazla önemi yok... Demek ki Soykanların dostusunuz. Soykanların dostuysanız, barışın da dostusunuz."

Siz de elinizi uzatıp, "Biz, Dünya'dan geliyoruz. Türk'üz..." diye yanıt veriyorsunuz. "Dünya'daki ilkemiz 'Yurtta barış, Dünya'da barıştır. Burada da 'Dünya'da barış, evrende barış..." diyoruz. Tıpkı sizin gibi, savaşanların karşısında duruyor, barışı sağlamaya çalışıyoruz."

Bu sözleriniz üzerine genç kadın, yüzündeki şalı omzuna atıp elinizi dostça sıkıyor. "O zaman neden bu çöl sıcağında ve şu kızgın güneşin altında duruyoruz dostlarım." diyor. "Evime buyurun! Bu güzel buluşmayı orada kutlayalım." Siz de onun peşi sıra, kadının ev dediği elli-altmış metre ötenizdeki garip binaya yöneliyorsunuz.

Binanın, o çadırı anımsatan çatısının altına girdiğiniz anda, şaşırtıcı bir serinlikle karşılaşıyorsunuz. Bir de müzik sesini andıran su sesleri geliyor kulağınıza. Sağanak yağmur altındasınız âdeta. Başınızı kaldırıp baktığınızda, bulunduğunuz çatının iç yüzeyinde birikmiş su damlaları görüyorsunuz. Bu su damlaları, çatının eğimine uyarak akıyor ve yere doğru uzanan noktalardan altlarındaki havuzlara damlıyor. "Fakat bunu nasıl başarıyorsunuz?" diye soruyorsunuz şaşkınlıkla. "Çölde nasıl yağmur yağdırıyorsunuz? Bu gördüklerim serap mı yoksa?"

Genç kadın, havuzdan aldığı bir tas suyu size uzatırken, "Serap değil... Gerçek su, bu..." diyor. "İçebilirsiniz." Siz onun uzattığı suyu alıp içerken, "Çölde bile olsanız, havada daima belirli bir oranda nem vardır." diyor. "İşte ben, bu havadaki nemi suya çeviriyorum.

Çadıra benzeyen şu üstümüzdeki çatının üst kısmı güneş paneli... Gereken elektriği oradan sağlıyorum. Ürettiğim o elektrikle de çatının iç yüzeyindeki klima sistemini çalıştırarak alt yüzeyini soğutuyorum. Soğuyan yüzey, havadaki nemi su damlacıklarına dönüştürüyor. Çiftliğimde, hep bu suyu kullanıyorum.

Genç kadın, yüzünüzdeki şaşkınlığa bakıp küçük bir kahkaha atıyor. Ardından, "Gelin! Beni izleyin!" diyor. "Size çiftliğimi gezdireyim. Her şeyi gözlerinizle görün." Hemen Vera'nın peşine takılıyor ve onun ardı sıra çiftliği dolaşmaya koyuluyorsunuz. Neler yok ki bu çiftlikte... Bir çilek bahçesi, bir üzüm bağı, meyve ağaçları, çeşitli sebze tarhları... Deve kuşları, keçi ve koyun sürüleri...

Çiftliği dolaşıp dönerken de "Buraya, beni ve çiftliğimi görmeye gelmediğinizi tahmin edebiliyorum." diyor. "Söyleyin bakalım. Bu ziyaretinizin sebebi ne?"

Siz de anlatıyorsunuz açık bir dille. İlk Soykan yumurtasını korsanların elinden kurtarışınızdan başlayarak hem de. Yavru Soykan'ın yumurtadan çıkışından şu ana kadar yaşadıklarınızın hepsini... "İşte!" diyorsunuz sonra da "Buraya, kurtardığımız Soykan yumurtalarının bir kısmını size bırakmak için geldik. Genç Soykan, onların sizin yanınızda güvende olacağını söylediği için..."

Vera, eliyle yanında yürüyen Soykan'ın başını okşayarak... "Elbette..." diyor. "Onların güvenliğini sağlamak için ne gerekiyorsa yaparım. Aslında yumurtaların tümünü bana verin derdim. Yavru Soykanların burada, benim yanımda yumurtalarından çıkmalarını, büyüyüp gelişmelerini görmek isterdim. Ancak görüyorsunuz işte! Tehlike her yerde... Onun için, yumurtaları farklı yerlere dağıtmak dah doğru... Siz bana altı yumurta bırakın. Geri kalanlarını diğer dostlarınıza dağıtın. Hepsi nasıl olsa, yumurtalarından çıktıktan sonra, kısa sürede olgunlaşıp türüne özgü bilgi ve yeteneklere sahip olacak."

O ana kadar yanınızdan hiç ayrılmayan ve konuşulanları dinleyen Aspay, "İşte, ben bunu anlayamıyorum." diyor Vera'ya dönüp. "Soykan, sizi daha önce görmediği hâlde nereden biliyor? Nasıl tanıyor?"

"Bu da Soykanların bizden farkı işte." diyor Vera da Aspay'a dönüp. "Tıpkı kuşlar ve balıklar gibi yumurtayla çoğalıyorlar. Yine tıpkı onlar gibi türlerine özgü kollektif bir bellekleri var... Her bireyin eşit şekilde sahip olduğu bilgi ve yeteneklerden oluşan bir bellek... Kimileri buna içgüdü diyor.

Sözgelimi tüm kuşlar ve balıklar, soylarından kazandıkları bilgilerle yaşama gözlerini açıyorlar. Benzer şekilde avlanıyor, besleniyor, kendilerini savunuyorlar. Beyinlerinde göç navigasyonu varmış gibi her yıl binlerce kilometrelik yolları aşıyorlar. Daha önce görmedikleri üreme ve beslenme alanları arasında gidip geliyorlar. Bunları onlara kimse öğretmiyor. Doğuştan sahip oluyorlar.

İşte, Soykanların da tıpkı onlar gibi, kalıtımla sahip oldukları özel yetenekleri var... Tam olarak anlamak zor tabi... Fakat bu bilgilerin çoğuna doğuştan sahip oluyorlar. Yararlanmaları gerektiği anda da anımsayıp kullanıyorlar. Tabi bunların dışında, her birinin yaşayarak kazandığı deneyimler de oluyor. Bunları da yine soylarına geçiriyorlar. Bu aktarım, böylece sürüp gidiyor."

Onlar aralarında böyle konuşadursunlar, arkadaşlarınız, Vera'nın istediği altı yumurtayı gemiden çıkartıyorlar. Siz de genç kadının sözünü bitirmesini fırsat bilip, "Arkadaşlarım..." diyorsunuz. "Yumurtaları getirdiler. Bırakacakları yeri gösterirseniz, yerlerine de koyarlar."

Vera, hemen önünüze düşüyor ve eve doğru ilerlemeye koyuluyor. Siz de genç kadının peşi sıra eve giriyor; getirdiğiniz Soykan yumurtalarını, gösterdiği odalardaki yatakların üzerine özenle yerleştiriyorsunuz. Evden çıkarken de "Biliyorsunuz." diyorsunuz size eşlik eden kadına. "Dağıtmamız gereken otuz beş yumurta daha var... İzin verirseniz, biz bir an önce yola koyulalım."

Hep birlikte çiftlikten çıkıyorsunuz. Göktürkün'ün kapısına kadar size eşlik eden Vera'yla vedalaşıp geminize giriyorsunuz. Siz doğruca kaptan köşküne yöneliyorsunuz. Arkadaşlarınız da görev yerlerine... Koridorda ilerlerken, yanınızda yürüyen Soykan'a dönüp, "Şimdi nereye gidiyoruz? Söyle bakalım!" diyorsunuz. "Yumurtaları bırakacağımız dostun, bu kez yakınlarda olsun."

Soykan, "Başka bir şey dileseydin keşke..." diye yanıt veriyor size. "Bulunduğumuz yere çok yakın gerçekten de... "Gezegenin diğer yüzünde... Kara Bataklık denilen yerde... Burası; yırtıcıların yaşadığı, tehlikelerle dolu bir bölge... Sadece korsanların ve Zorkanların değil, yerli halkın bile ayak basmaya çekindiği bir yöre...

Targalılar, içinde bulunduğumuz çölle, Kara Bataklık arasındaki güvenli bölgede yaşarlar. Kentleri, beldeleri hep oradadır. Bu iki bölgeye adım atmazlar. İşte, bizim yumurtaları bırakacağımız diğer dostumuz Amika, yıllardır kimsenin adım atmadığı o bataklıkta yaşar. Yenilgi bilmeyen bir savaşçı, usta bir avcıdır. Bırakacağımız yumurtalar, onun yanında güvende olacaktır."

Soykan bunları anlatırken, siz çoktan havalanmış; gezegenin diğer yüzüne yönelmiş bulunuyordunuz. Dakikalar içinde de Kara Bataklık'a varıyor ve havada dolanarak uzay geminizi indirebileceğiniz bir yer aramaya koyuluyorsunuz. Fakat yok... Tüm çabanıza karşın, geminizi indirebileceğiniz uygun bir yer bulamıyorsunuz.

Bütün o yöre, sizi geminizle birlikte içine çekecek derinlikte bataklıklarla kaplı. Bataklık olmayan yerler de balta girmemiş ormanlarla... Çaresiz, bataklığı çevreleyen çöle yöneliyor ve çözümü geminizi kumlara indirmekte buluyorsunuz. Yumurtaları Amika'ya ulaştırabilmek için, ormanı ve bataklığı aşmaktan başka çareniz yok...

O koca yumurtaları, bataklığın ortasında yaşayan kadına sağ salim ulaştırmak kolay değil elbette... Tek çare, onları bebek taşır gibi kucaklarınızda taşımak olacak belki de... Düşünüp taşınıyor, sonunda bir çözüm buluyorsunuz hep birlikte. Amika'ya götürülecek beş yumurtanın her birini, önce iki çapraz kuşağın ortasına yerleştiriyorsunuz. Sonra da ortalarında yumurta bulunan bu kuşakları, askı yerlerinden omuzlarınıza geçiriyorsunuz. Tıpkı, içinde bebek yerine dev bir yumurta bulunan birer ana kucağı gibi... Sonra da diğer yumurtaları taşıyan dört arkadaşınızla birlikte geminizden iniyor ve yola koyuluyorsunuz. Soykan da yanınızda tabi.

Çöl kumlarına bata-çıka, üç yüz-dört yüz metre ilerinizdeki bataklık ormanına doğru ilerliyorsunuz. Fakat hava sıcak... Yumurtalar ağır... Çölü aşıp bataklığı çeviren ormana varana dek terliyor, soluk soluğa kalıyorsunuz. Biraz dinlenip soluklanmak ve güç toplamak üzere yumurtaları kumların üzerine bırakıyorsunuz.

Sonra da yumurtaların başında, konuşmaya dalıyorsunuz. Yerli halkın bile girmeye çekindiği bu ormanı ve bataklığı aşmanın yolunu arıyorsunuz. Herkesten, farklı bir öneri geliyor hâliyle. Sohbetin bir yerinde, yüzleri çöle dönük arkadaşlarınızın gözleri, fal taşları gibi açılıyor her nedense. Merak ediyorsunuz tabi siz de. Hâliyle dönüp arkanıza bakıyorsunuz, ne olup bitiyor diye.

Bakar bakmaz da yarılan kumların arasından hızla yükselen dev bir yılan başıyla karşılaşıyorsunuz. Ardına kadar açılan ağzı, birer kılıcı anımsatan sivri dişleri ve dışarı uzanan çatal diliyle üzerinize atılmaya hazırlanan gerçek bir canavar bu... Üstelik yalnız yirmi beş-otuz metre var onunla aranızda... Hedefindeki sizler de olabilirsiniz, kumların üzerine bıraktığınız yumurtalar da...

GÖKLER FATİHİ - 2

UZAY SAVAŞÇILARI

Bu kitapta kendinizi,
Samanyolu gökadasını saran amansız bir savaşın ortasında buluyorsunuz. Kendini Karanlıklar Lordu olarak gören bir sayborgün, insanlardan intikam almak için başlattığı acımasız bir savaş bu...
Kötülerle iyilerin savaşı bir bakıma...

Bir yanda Karanlıklar Lordu'nun yönettiği sayborgler, savaş robotları ve acımasız uzay korsanları...

Öte yanda kendi hâllerinde masum insanlar...

Siz her zamanki gibi; iyinin, doğrunun ve zayıfın yanında, kötülerin ve kötülüğün karşısında yer alıyorsunuz tabi. Amacınız kötülüğü yenip iyiliği egemen kılmak... Barışı sağlamak...

Ne diyorsunuz?
Maceraya var mısınız?

www.hayatyayinlari.com

9 786254 472671

.com/hayatyayinlari
.com/hayatyayinlari
.com/hayatyayinlari